

glagoljske liturgijske knjige, vrbnčki misali i brevijari iz 14. i 15. st.

Iako izložene znanstvene informacije o fenomenu hrvatskoga glagoljaštva i posebice krčkoga nisu pružile neke posve nove spoznaje, samo održavanje skupa pokazalo se opravdanim.

Onako bogat, cjelovit i jedinstven doživljaj u susretu s pojavom hrvatskoga glagoljaštva nije moguće doživjeti u većim urbanim sredinama kao u autentičnom ambijentu, na izvorima glagoljske riječi i drevne staroslavenske liturgije.

Ksenija Režić

OTKRIVENA SPOMEN-PLOČA VJEKOSLAVU ŠTEFANIĆU U ZAGREBU U VRAMČEVOJ UL. 15

U povodu 80. obljetnice rođenja prof. Vjekoslava Štefanića, jednoga od osnivača Staroslavenskog instituta, njegova direktora i znamenitog istraživača hrvatske glagoljske baštine, Staroslavenski zavod podigao je spomen-ploču na kući u Vramčevoj ul. br. 15 u Zagrebu s posvetom:

U OVOJ KUĆI ŽIVIO JE I RADIO 40
GODINA PROF. DR. H. C. VJEKOSLAV
ŠTEFANIĆ, ZNAMENITI ISTRAŽIVAČ
HRVATSKOGLAGOLJSKE BAŠTINE.
U POVODU 80. OBLJETNICE ROĐENJA
ZAGREB, 25. TRAVNJA 1980.

STAROSLAVENSKI ZAVOD
„SVETOZAR RITIG“

Otkrivanju ploče prisustvovali su: njegova udova Iva Štefanić, rodbina, suradnici, znanstveni i kulturni radnici, i prijatelji. Otkrivajući ploču, predstojnica Staroslavenskog zavoda dr Biserka Grabar, rekla je:

Poštovani prijatelji i štovatelji prvaka glagolizma – prof. Vj. Štefanića!

Sastali smo se ovdje da na vidljivi način obilježimo 80. obljetnicu rođenja prof. Vjekoslava Štefanića, otkrivajući na kući u kojoj je proveo naj-

plodnije godine svoga života, ispunjene marljivim i ustrajnim radom, ovu spomen-ploču.

Rođen na otoku Krku, profesor Štefanić u stalnom je dodiru s bogatom glagoljaškom tradicijom rodnog otoka stekao tu svoje prve spoznaje o značenju glagoljice za hrvatsku povijest i neugasivu ljubav prema glagoljaškoj baštini. Proučavanje te baštine postat će mu kasnije hobi i životni poziv kojemu je posvetio sve svoje umne i fizičke snage. Pronicljivošću znanstvenika, čiji će ugled prijeći granice naše zemlje, profesor je Štefanić zarana shvatio da se neobrađena glagoljaška njiva ne može uspješno krčiti bez osnovnog oruđa, a to su u prvom redu točni popisi i opisi glagoljskih rukopisa. Stoga je još kao srednjoškolski nastavnik koristio svaki slobodni čas koji mu je preostao od pedagoškog rada da po otoku Krku i drugim primorskim otocima pobilježi, evidentira i opiše glagoljske rukopise koji su se tamo stoljećima sakupili, spašavajući ujedno od zaborava i propadanja veliko kulturno i nacio-

nalno blago, koje je katkad zbog nebrige vlasnika moglo lako postati hranom miševima. Kasnije, kad zbog godina i lošeg zdravlja više nije mogao podnositi napore putovanja i rada, često u nepovoljnim uvjetima, a osobito kad je prešao na rad u Arhiv JAZU, posvetio se sav opisivanju rukopisa Jugoslavenske akademije. Prihvativši se tog veoma odgovornog i nezahvalnog zadatka, prof. Štefanić bio je svjestan da neće brzo ugledati plodove tog rada. Na sreću, on nije bio čovjek koji bi težio za lakim i jeftinim uspjesima, pa je strpljivo radio i skupljao materijal za svoje opise otoka Krka i Jugoslavenske akademije kojima je tek u zrelijim godinama okrunio svoje dugogodišnje znanstvene napore. U ta dva monumentalna djela, koja su izišla u desetgodišnjem razdoblju, od 1960. do 1970. g., prof. Štefanić identificirao je, što nije nimalo lagan posao, i opisao 700 glagoljskih rukopisa, poprativši svaki opis gotovo malom studijom o jeziku i izvorima pojedinih tekstova. Svojim opisima, a zatim *Hrvatskom književnošću srednjega vijeka*, koju je priredio sa svojim suradnicima iz Staroslavenskog instituta kojemu je posljednjih godina do umirovljenja bio na čelu, a koja je u svoje vrijeme ocijenjena kao izuzetan kulturni događaj, prof. Štefanić uvelike je zadužio našu medievalističku znanost koja na tim temeljima može lako dalje graditi.

Svoj životni opus, koji uz spomenuta djela sadrži više od 160 bibliografskih jedinica, želio je prof. Štefanić

zaokružiti glagoljskom paleografijom na kojoj je radio posljednjih godina svoga života. Trebala je to biti sinteza cjelokupnog znanja o glagoljskom pismu i njegovu razvoju koje je prof. Štefanić stekao dugogodišnjim druženjem s glagoljskim rukopisima i poniranjem u tajne njihova pisma. Na žalost, smrt ga je prije pet godina prekinula u tom radu. Od njega je ostao samo veliki torzo, na kojemu nastavlja raditi dugogodišnji suradnik prof. Štefanića – dr Marija Pantelić.

Prof. Štefanić živio je od rada i za rad, a za njega u svojoj skromnosti nije tražio nikakve nagrade ni priznanja. Ne smatrajući potrebnim za svoju znanstvenu afirmaciju doktorat znanosti, nije nikad ni pokušao doktorirati, premda je svaka njegova radnja lako mogla biti i prerasti u doktorsku disertaciju. Tim je veća bila rijetka čast što mu je iskazalo Sveučilište u Zagrebu dodijelivši mu titulu doktora honoris causa, a najveće priznanje za svoj rad i doprinos znanosti dobio je od našeg društva u obliku republičke znanstvene nagrade za životno djelo.

Tom čovjeku, znanstveniku, podižemo danas ovaj kameni spomen duboko svjesni i uvjereni da je prof. Štefanić svojim radom podigao sebi trajniji spomenik, spomenik »aere perennius«, te da su njegove riječi i djela upisane ne u kamen, nego u živa ljudska srca njegovih suradnika i učenika gdje će ostati u trajnoj uspomeni koju zub vremena neće nikada izbrisati.

SLOVO

30

ČASOPIS STAROSLAVENSKOG ZAVODA U ZAGREBU

ZAGREB 1980.

S L O V O

ČASOPIS STAROSLAVENSKOG ZAVODA
»SVETOZAR RITIG«
Instituta za filologiju i folkloristiku, p.o. Zagreb

Izlazi jedanput godišnje

UREDNIŠTVO: 41000 ZAGREB, DEMETROVA 11

BROJ: 30

Urednički odbor:
ANICA NAZOR, MARIJA PANTELIĆ,
JOSIP TANDARIĆ

Glavni urednik:
ANICA NAZOR

Odgovorni urednik:
BISERKA GRABAR

Tehnički urednik:
JOSIP MILIĆ

Lektor tekstova na hrvatskom jeziku:

ZRINKA VUKOVIĆ

Korektori:
JASNA VINCE, JOSIP MILIĆ

Ovaj broj časopisa Slovo izlazi uz finansijsku pomoć Republičke zajednice za znanstveni rad SR Hrvatske, SIZ-VII.

Tisak: Štamparski zavod »Ognjen Prica«, Zagreb, 1981.

Josip Broz Tito
1892 — 1980.

Josip Broz Tito lista faksimilirano izdanje Hrvojeva misala